

Säkra kort börjar bli slitna

BOXHOLM
På revymarknaden märks det ingen lågkonjunktur. Ätminstone inte i Boxholm. Fjärde öpp, öpp-revyn gick för fulla hus. Publiken bjöds på ett trivsamt och gediget men aningen nött och tamt revyspel.

De fyra föreställningarna den gångna helgen (det blir inga fler) sågs av cirka 940 personer. De behövde aldrig skriva på sig i biofätöljerna i Folkets hus och till grannen viska "vad är nu detta?!".

Socialdemokraternas revygang i Boxholm med regissören Agneta Bergquist i spetsen har både omdöme och rutin nog för att undvika lågvattenmärken. Textskrivarna Lennart Johansson, Ingemar Nordström och Bengt Nilsson är begåvade, kluriga och fyndiga.

Men i år var de överdrivet försiktiga när det gällde händelser inom det egna partiet och i det kommunala livet (som annars ägnades stor uppmärksamhet).

Det var en prestation att helt kunna förbigå de fyra omröstningarna inom socialdemokratin i personfrågor, uppsägningen av fritidsintendenten och nerläggningen av Bjursdalens daghem.

Bästa numret

Bästa numret var "Who takes who", en parodi på Lill-Babs "Vem tar vem" i TV.

Anne-Marie Sjöberg, Britt-Marie Nilsson, Lennart Johansson och Urban Jansson visade här prov på mästerligt minspel och kroppsspråk.

Urban Jansson var revyns utropstecken. Hans darrande ben i den missmodige och allmänt "byxise" ungarlen i den nämnda sketchen helgarvade publiken åt.

Telegrammet i "Rappöpp" om att Boxholmshus hyresgäster hade funnit den försvunna vintern inomhus fick också premiärföreställningens publik att tända.

Numret med bruksmuseets styrelsesammanträde, där det gällde att få fram en äkta "boxhölmare" till museets samlingar, var första aktens höjdpunkt. Bengt Nilssons sångnummer "Gamle Svanten" och Birgitta Palmqvists monolog "Rättvisa" höll också hög klass.

Tre tungviktare

Lennart Johansson, Britt-Marie Nilsson och Bengt Nilsson framstår liksom tidigare som de tunga namnen på scenen.

När det gäller Britt-Marie börjar det dock kännas enahanda med roller som begränsas till antingen präktig tant eller mullig sexsymbol. Låt henne pröva om vingarna bär även i andra gestaltningar.

Det börjar också kännas snudd på slitet med gliringarna till Bengt-Åke Bengtsson ("Hans värmländska tavla har ramlat ner från

väggen och skadats allvarligt"), Thord Lindberg och Lennarth Jerse.

Den sistnämndes passningar kan det förstås vara svårt att släppa ifrån sig, men ändå: byt ut några kort i häcklarkartoteket till kommande år.

På Stenbocken

Britt-Marie Nilsson kunde i år, efter att utan framgång med killarna ha besökt stället en fredagskväll, ge ett alldeles eget svar på frågan varför krogen Stenbocken heter just Stenbocken.

Revmakarna rotade således inte bara i samhällslivet utan även i underlivet. Den senare avdelningen klarade de balanserat och bra. Det var mycket fräckt, men rågången till det vulgära hölls upphuggen i älskogen.

Det var inte bara textmässigt som revyn var stabil. Även musikaliskt (extra plus till Christer Johanssons sång), samt dekor- och kostymmässigt höll den god kvalitet.

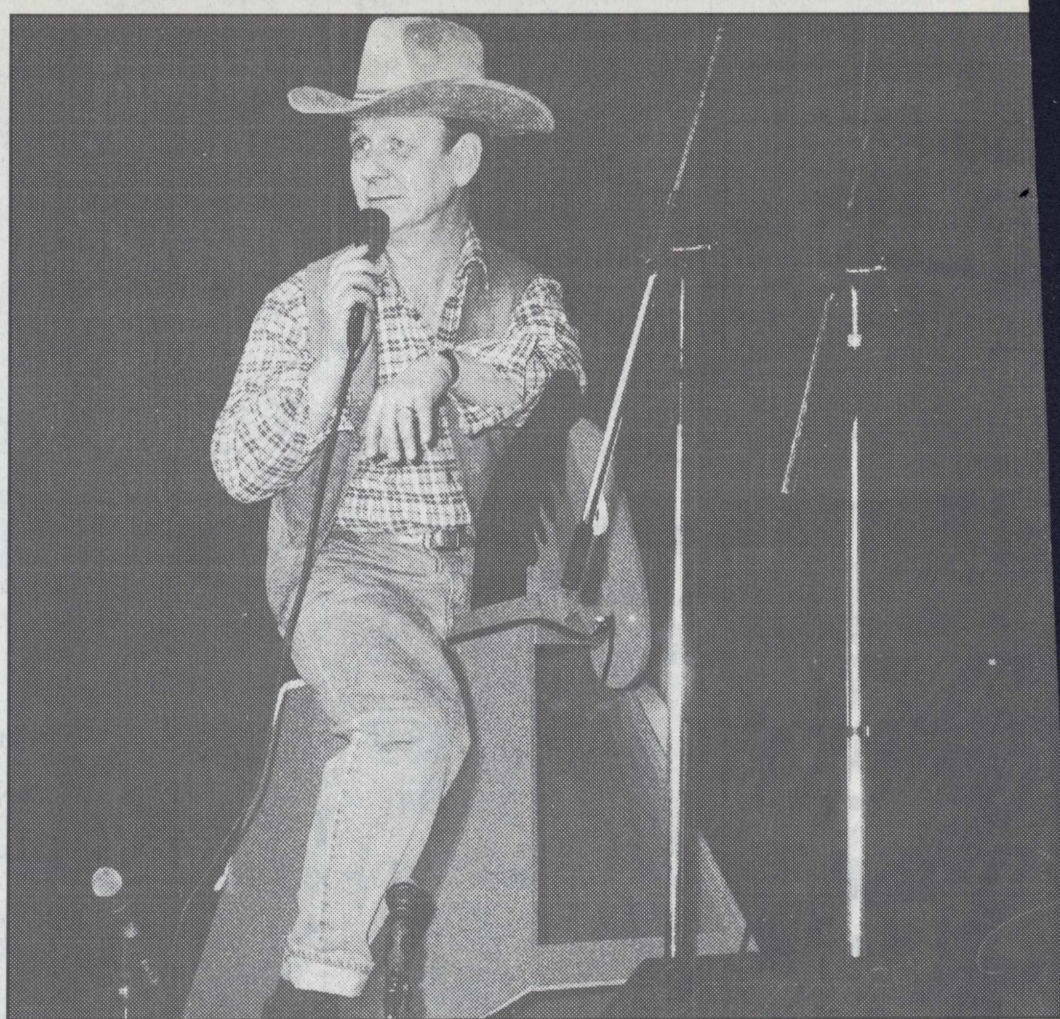
En stor eloge till Siv Karlsson för det omsorgsfulla valet av scenkläder.

Mindre gensvar

För tredje året i rad såg jag premiärföreställningen. Publikens gensvar i form av skratt och applåder var något mindre än tidigare år.

Det kan tolkas som en signal till revyganget att det krävs viss förnyelse.

KARL-JOHAN NORÉN

Svante Larsson besjungs av Bengt Nilsson i "Gamle Svanten".

Hur får man tag på en äkta "boxhölmare" till bruksmuseets samlingar? Birgitta Palmqvist, Gun-Britt Åke-son, Lennart Johansson och Christer Johansson höll ett sammanträde om detta ute i det fria i Folkets park.

Foto: SVEN FRANSSON

"Who takes who", Boxholmsrevyns bästa nummer. Två av deltagarna i parodin på TV-programmet "Vem tar vem" var Britt-Marie Nilsson och Lennart Johansson med programledaren Agneta Bergquist i mitten.

Kommunens nya växel fick Abba att kliva fram ur garderoberna i "Ring, ring". Urban Jansson, Iréne Svensson, Lena Lundman och Bengt Nilsson gestaltade gruppen.